

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 1. april 2025
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2023-03789
Dok.: 3378143

Notat om etablering af en offerrådgivning i Grønland

1. Indledning

Den 21. februar 2024 afgav Folketingets Grønlandsudvalg beretning over beslutningsforslag nr. B 44 om etablering af en offerrådgivning i Grønland.

Der fremgår følgende af de politiske bemærkninger til beretningsteksten:

”Udvalget bemærker, at ofres møde med retssystemet bør være så trygt som muligt, så de på bedst mulig vis kan komme videre i livet efter deres oplevelser.

Udvalget bemærker endvidere, at ofre for kriminalitet bør ydes hjælp og støtte, og at etableringen af en offerrådgivning i Grønland vil bidrage hertil.

Der er på den baggrund enighed i udvalget om, at det er vigtigt, at der etableres en offerrådgivning i Grønland, som er tilpasset grønlandske forhold.

Udvalget noterer sig, at etableringen af en offerrådgivning forudsætter relevante rådgivere, og at regeringen ikke alene kan løfte opgaven med at skaffe relevante rådgivere i Grønland.

Udvalget er navnlig af den årsag enig i, at beslutningsforslaget ikke pålægger regeringen at sikre, at der er en færdigetableret offerrådgivning i Grønland inden udgangen af indeværende folketingsamling, men at det pålægger Justitsministeriet inden udgangen af indeværende folketingsamling at udarbejde en konkret plan for, hvordan der hurtigst muligt kan etableres en offerrådgivning i Grønland.”

Som opfølgning på beretningen har Justitsministeriet udarbejdet nærværende notat om det videre arbejde med etableringen af en offerrådgivning i Grønland.

Nedenfor beskrives indledningsvis under pkt. 2 de nærmere rammer for offerrådgivningen i Danmark. Herefter beskrives der i pkt. 3 en model for, hvordan en offerrådgivning i Grønland vil kunne etableres. Endelig redegøres der i pkt. 4 for Justitsministeriets videre plan for etableringen af en offerrådgivning i Grønland.

2. De nærmere rammer for offerrådgivningen i Danmark

2.1. Baggrunden for etableringen af en offerrådgivning i Grønland

Der er i bemærkningerne til lov nr. 349 af 23. maj 1997 om ændring af retsplejeloven, straffeloven og erstatningsansvarsloven (Styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser m.v.) beskrevet en række administrative initiativer. Et af initiativerne var etableringen af et landsdækkende netværk af lokale offerrådgivninger i landets politikredse, hvor der tilbydes ofre for forbrydelser støtte og vejledning af frivillige støttepersoner.

Inspirationen til ordningen kom fra Sverige, hvor der var positive erfaringer med den frivillige støtte og rådgivning, som blev ydet til ofre i de lokalt etablerede offerrådgivninger.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til lov nr. 349 af 23. maj 1997 om ændring af retsplejeloven, straffeloven og erstatningsansvarsloven (Styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser m.v.), at offerrådgivningerne skal baseres på frivillige rådgivere, og at der skal findes støttepersoner, der er interesseret i på frivillig basis at hjælpe ofre for forbrydelser. Der skal herved navnlig tages hensyn til menneskelige egenskaber og ikke stilles specifikke krav til en bestemt form for uddannelse eller baggrund. Derimod forudsættes det, at der tilrettelægges et særligt kursus, der tilbydes de personer, der skal fungere som støttepersoner. Kurset skal give information om lovgivning på området og om offentlige støttemuligheder for ofre for forbrydelser, således at støttepersonerne får en solid viden og et godt grundlag for at tilbyde vejledning til ofre for forbrydelser. Også forståelse for ofrenes situation, kendskab til menneskers reaktion, når de udsættes for forbrydelser m.m. bør indgå i undervisningen.

I forlængelse af vedtagelsen af lovforslaget udarbejdede Rigspolitiet i 1998 et oplæg vedrørende etableringen af lokale, frivillige offerrådgivninger i landets politikredse samt en vejledning til politikredsene i forbindelse med etablering af ordningen.

Etablering af offerrådgivningerne blev herefter indledt ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 9047 af 25. juni 1998 om offerrådgivning, hvor opgaven hermed blev henlagt til Rigspolitichefen.

Det fremgår af cirkulæreskrivelsens tilhørende bilag (Vejledning til politikredsene i forbindelse med etableringen af en ordning med lokale, frivillige offerrådgivninger fra januar 1998), at det er en grundlæggende forudsætning for etableringen af offerrådgivningen, at den er lokalt forankret, hvorfor initiativet til og den praktiske løsning i forbindelse med etableringen ligger hos den lokale politimester (nu politidirektør).

Det fremgår endvidere af vejledningen, at rådgivere skal findes lokalt på politikredsens initiativ, ligesom politikredsen i samarbejde med kommunen skal finde egnede lokaler, der kan stilles til rådighed for offerrådgivningen, således at der er mulighed for personlig kontakt. Der skal ligeledes stilles en mobiltelefon til rådighed for rådgiverne, ligesom politikredsene endvidere skal tilbyde rådgiverne lokal uddannelse.

2.2. Offerrådgivningen i dag

Offerrådgivningens grundlæggende opgave er at yde personlig støtte, herunder krisesamtaler, til ofre for eller vidner til forbrydelser, at vejlede om mulighederne for erstatning, psykologhjælp og advokatbistand samt at henvise til relevante tilbud, hvis der er behov for en anden hjælp end den, som offerrådgivningen kan tilbyde. Det kan f.eks. være tilbud i regi af forskellige andre foreninger eller på sundheds- eller socialområdet.

Offerrådgivningen tilbydes alle ofre for forbrydelser, ligesom offerrådgivningen kan tilbyde støtte og vejledning til personer, som har været vidner til forbrydelser, og personer, der har været ofre for eller vidner til trafikulykker eller andre former for ulykker og større hændelser. Offerrådgivningen yder endvidere støtte og vejledning til pårørende til ofre for forbrydelser og ulykker.

Offerrådgivningen er et supplement til den rådgivende og støttende funktion, som politiet, anklagemyndigheden og andre professionelle

varetager i forhold til ofre, og den erstatter ikke politiets forpligtelse over for ofre. Politiet har en vejledningspligt til offerrådgivningen over for borgere, der anmelder kriminalitet.

Som det blev forudsat i bemærkningerne til lov nr. 349 af 23. maj 1997 om ændring af retsplejeloven, straffeloven og erstatningsansvarsloven (Styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser m.v.), forestås rådgivningsarbejdet ved de enkelte offerrådgivninger af uafhængige rådgivere og er baseret på frivilligt arbejde.

Der er i dag én lokal offerrådgivning i hver af de 12 politikredse i Danmark med hver sin bestyrelse. Offerrådgiverne rekrutteres lokalt i politikredsen, og det er de lokale bestyrelser, der driver ansættelsesprocessen for nye frivillige rådgivere. Der er krav om en ren børneattest og relevante faglige og/eller personlige kompetencer. En afsluttet frivillig undersøgelse i Offerrådgivningen viser, at over 90 pct. af offerrådgivningens frivillige rådgivere har en mellemlang- eller lang videregående uddannelse. Der er ligeledes krav om, at alle nye frivillige rådgivere skal gennemføre offerrådgivningens grunduddannelse, indgå i et lokalt introduktionsforløb f.eks. i form af en følgeordning, deltage i efter- og videreuddannelser samt modtage supervision.

De lokale offerrådgivninger står selv for arbejdets tilrettelæggelse og den konkrete bistand, der gives til ofre, vidner og pårørende, der henvender sig, og de enkelte offerrådgivere har en stor grad af frihed i forhold til tilrettelæggelsen af arbejdet. De enkelte offerrådgivere vil inden for de aftalte rammer i samarbejde med ofrene tilrettelægge den konkrete indsats.

Rådgivningen ydes hovedsageligt hjemmefra over telefon, og den telefoniske rådgivning er tilgængelig døgnet rundt alle ugens dage. Visse lokale offerrådgivninger har desuden faste åbningstider for fysisk fremmøde, mens der i de øvrige rådgivninger er mulighed for konkret at aftale et fysisk eller virtuelt møde med en lokal rådgiver. Derudover er der flere gange om ugen mulighed for at gøre brug af offerrådgivningens chat-funktion. Desuden tilbyder offerrådgivningen også en bisidderordning (f.eks. i forbindelse med en retssag) og en mentorordning til de ofre, vidner og pårørende, som har et længerevarende behov for støtte f.eks. grundet kompleksitet i deres sagen.

2.3. Offerrådgivningen i Danmark

Offerrådgivningen i Danmark blev etableret i 2001. Offerrådgivningen i Danmark er en paraplyorganisation for de lokale offerrådgivninger og varetager deres fælles interesser med hensyn til bl.a. kvalitet og udvikling i rådgivningsarbejdet, støtte til de lokale offerrådgivninger, politisk interessevaretagelse, infrastruktur for bl.a. fælles telefonsystem og platforme, hvorfra der rådgives, samt udvikling og synliggørelse af offerrådgivningen. Offerrådgivningen i Danmark har et tæt samarbejde med de nordiske og europæiske offerrådgivningstjenester og driver bl.a. 116 006, som er det europæiske nummer til offerrådgivningen.

Offerrådgivningen i Danmark står for grund- og efteruddannelsen af de frivillige rådgivere. Grunduddannelsen forestås som udgangspunkt to gange årligt.

Udarbejdelsen af materiale til undervisningen blev ifølge cirkulæreskrivelsen og den tilhørende vejledning af Politiets Offerrådgivning oprindeligt forankret i Politiets Offerrådgivningssekretariatet. Opgaven er efterfølgende overgået til Offerrådgivningen i Danmark i henhold til en samarbejdsaftale mellem Offerrådgivningen i Danmark og Midt- og Vestjyllands Politi, hvor Politiets Offerrådgivningssekretariat er forankret.

2.4. Opgaverne ved politiet

Rigspolitiet fik som nævnt ovenfor under pkt. 2.1 ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse fra 1998 tillagt opgaven med etablering af de lokale offerrådgivninger, ligesom det fremgår af cirkulæreskrivelsen, at der i Rigspolitiet oprettes et offerrådgivningssekretariat, der skal have en koordinerende funktion og overordnet skabe betingelserne for, at opgaven med at bistå og støtte ofre i den enkelte politikreds kan løses lokalt.

Politiets Offerrådgivningssekretariat, der som nævnt tidligere er forankret i Midt- og Vestjyllands Politi i dag, har således den koordinerende og understøttende funktion i forhold til offerrådgivningsordningen og fastsætter bl.a. overordnede retningslinjer for offerrådgivningsordningen samt økonomistyring og koordinering af IT-løsninger. Politiets Offerrådgivningssekretariat bistår i den forbindelse navnlig med vidensdeling samt udarbejdelse og opdatering af overordnede retningslinjer

samt koordinering på tværs af politikredsene. Endelig varetager Politiets Offerrådgivningssekretariat bevillingen for Offerrådgivningen i Danmark.

Politiets Offerrådgivningssekretariat samarbejder med Offerrådgivningen i Danmark samt de lokale politikoordinatorer ude i kredsene og vejleder desuden politikredsene vedrørende kredsens forpligtelser i relation til den lokale offerrådgivning.

I hver politikreds udpeges der en kontaktperson, som har til opgave at sikre, at politiet hele tiden har et opdateret kendskab til offerrådgivningen. De enkelte politikredse har desuden til opgave at informere om offerrådgivningens eksistens og i givet fald bistå med at skabe kontakt mellem offer og offerrådgivning. Der er bl.a. udarbejdet en folder om offerrådgivningen, der i relevante tilfælde skal udleveres af politiet i forbindelse med anmeldelse af en lovovertrædelse. Folderen kan findes på politiets hjemmeside ([Hvis du skal vidne i retten | Ofre, vidner og pårørende | Politi](#)).

3. Justitsministeriets overvejelser om mulige modeller for etablering af en offerrådgivning i Grønland

3.1. Mulige modeller for etablering af en offerrådgivning i Grønland

Justitsministeriet anmodede i umiddelbar forlængelse af behandlingen af beslutningsforslag nr. B 44 Rigspolitiet om en beskrivelse af, hvordan en offerrådgivning vil kunne etableres i Grønland, herunder en konkret plan for gennemførelsen heraf.

Rigspolitiet har i den forbindelse peget på tre modeller for, hvordan en offerrådgivning vil kunne etableres i Grønland.

I den første model foreslås det at etablere en offerrådgivning svarende til den danske model. Dette indebærer etableringen af en lokal, uafhængig offerrådgivning i Grønland, hvor rådgivningsarbejdet forestås af uafhængige og frivillige rådgivere, og hvor den lokale kreds (Grønlands Politi) og Rigspolitiets Offerrådgivningssekretariat som udgangspunkt skal understøtte den lokale offerrådgivning på tilsvarende måde som i Danmark, dog således at der i forbindelse med etableringsfasen forventes øget involvering fra politiets side.

I den anden og tredje model foreslås alternative løsningsmodeller, hvor offerrådgivningen forankres i et allerede eksisterende tiltag under

Naalakkersuisut eller indgår i et såkaldt ”landsbistandsadvokatembede”. Dette indebærer, at Grønlands Politi som udgangspunkt alene vil skulle visitere sager til den institution, som skal forestå rådgivningsarbejdet, mens rekruttering, uddannelse mv. vil skulle varetages af institutionen selv. Rigspolitiet har for det første foreslået som alternativ model, at der indgås et samarbejde med Tusaannga, som hører under Socialstyrelsen i Grønland. Tusaannga tilbyder døgnåben telefonisk og skriftlig rådgivning på både dansk og grønlandsk til personer, som har det svært. Rigspolitiet har bemærket, at rådgiverne i Tusaannga ikke er frivillige.

Rigspolitiet har for det andet foreslået som alternativ model, at en offerrådgivning i Grønland vil kunne tænkes sammen med et landsbistandsadvokatembede, idet der i et sådant embede vil være mulighed for at etablere en professionel offerrådgivning med sekretariatsunderstøttelse. Landsbistandsadvokatembedet vil således kunne stå for den administrative understøttelse, hvor rådgivningsfunktionen enten kan lægges i samme embede eller under et eksisterende tilbud. Det bemærkes, at der på nuværende tidspunkt ikke er etableret et landsbistandsadvokatembede i Grønland.

3.2. Valg af model

Justitsministeriet har i dialog med Naalakkersuisut besluttet, at der i første omgang arbejdes videre med en model svarende til den danske med de tilpasninger, som de grønlandske forhold tilsiger.

Rigspolitiet har oplyst følgende i forhold til modellen og politiets rolle:

”Grønlands Politis opgaver

Rigspolitiet har til brug for beskrivelsen af Grønlands Politis opgaver i forbindelse med etableringen af en offerrådgivning i Grønland indhentet en udtalelse fra Grønlands Politi, der indledningsvis har bemærket, at politikredsen i sit høringssvar har taget udgangspunkt i, at der alene etableres fysiske lokaler i Nuuk.

Ved etableringen af en offerrådgivning i Grønland skal Grønlands Politi stille en lokal politikoordinator til rådighed, ligesom der skal stilles et fysisk lokale samt telefon og telefonabonnement til rådighed til brug for fysisk rådgivning samt telefonrådgivning. Det bemærkes, at der som følge af den høje pris på telefonabonnementer i Grønland stilles et gratis nummer til rådighed i forbindelse med lignende rådgivningsinitiativer.

Grønlands Politi vurderer, at man i løbet af 2025 vil kunne have fastlagt rammerne for en lokal offerrådgivning, herunder eventuel oprettelse af en lokal sekretariatsfunktion, samt have fundet egnede lokaler. Endvidere vil Grønlands Politi kunne have påbegyndt generel sparring med både lokale og danske aktører, mens selve idriftsættelse af uddannelse og rekruttering af frivillige rådgivere mv. dog må forventes at have længere udsigter.

Ordningen vil samtidig forudsætte, at der skaffes kontorfaciliteter til de yderligere medarbejdere ved Grønlands Politi, idet Grønlands Politi ikke har tilstrækkelig plads i den eksisterende bygningsmasse.

Politiets Offerrådgivningssekretariats opgaver

Rigspolitiet har til brug for beskrivelse af Politiets Offerrådgivningssekretariats opgaver indhentet en udtalelse fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Midt- og Vestjyllands Politi har oplyst, at der i forbindelse med etablering af offerrådgivning i Grønland må påregnes et noget større arbejde for Politiets Offerrådgivningssekretariat end ved etablering i andre politikredse. Det må således forventes, at der vil blive behov for i højere grad at bistå med erfaringer fra andre politikredse og tilpasning af den danske model til de grønlandske forhold. Det skal endvidere afklares, om der kan være udfordringer forbundet med koordinering af IT-løsninger Danmark og Grønland imellem.

Det må desuden forventes, at kontaktpersonen i Grønlands Politi har et større behov for sparring med Offerrådgivningen i Danmark i forbindelse med etableringen og den indledende drift, end det er tilfældet for de øvrige danske politikredse. Dette er dels begrundet i, at der er tale om en helt ny ordning, dels de grønlandske forhold.

Politiets Offerrådgivningssekretariat forventes at kunne understøtte offerrådgivningen, så snart det er muligt at allokere ressourcer.”

4. Den videre proces

Som der blev redegjort for under 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 44, er der en række forudsætninger, der skal være til stede, før en offerrådgivning i Grønland kan etableres. En del af forudsætningerne kan Justitsministeriet ikke sikre af egen drift, ligesom de grønlandske forhold tilsiger visse tilpasninger i forhold til de lokale offerrådgivninger i Danmark.

Der vil i de følgende afsnit blive redegjort nærmere for Justitsministeriets overvejelser i relation til ovenstående og for Justitsministeriets videre plan herfor med henblik på, at der hurtigst muligt kan etableres en offerrådgivning i Grønland.

4.1. Geografi samt rekruttering og fastholdelse af frivillige

Rigspolitiet har i forbindelse med beskrivelsen af, hvordan en offerrådgivning kan etableres i Grønland, anført, at den store geografiske og befolkningsmæssige spredning i Grønland bevirker, at det ikke på samme måde som i Danmark vil være muligt at dække en hel politikreds, da en lokal offerrådgivning i Grønland vil skulle dække et område svarende til 10 gange Danmarks areal, ligesom der kan være sproglige udfordringer grundet f.eks. forskellen på vest- og østgrønlandsk. Det har bl.a. betydning i forhold til muligheden for fysiske møder med en offerrådgiver uden for Nuuk og de større byer.

Grønlands Politi har i den forbindelse tilkendegivet, at det efter kredsens vurdering ikke vil være realistisk at etablere offerrådgivning i alle byer og bygder og peger i stedet på muligheden for, at der oprettes én samlet rådgivning for hele Grønland. En sådan samlet rådgivning kan med fordel etableres fysisk i Nuuk med mulighed for telefon- og videorådgivning for øvrige byer og bygder.

Rigspolitiet har endvidere henvist til, at det er Grønlands Politis vurdering, at muligheden for at rekruttere tilstrækkeligt med frivillige kræfter, der kan drive og udføre både bestyrelses- og rådgivningsarbejdet på grønlandsk og dansk i byer og bygder, vil være en udfordring grundet den store geografiske og befolkningsmæssige spredning. Hvis rådgivningen kan ske telefonisk, vil udfordringen primært være at finde frivillige rådgivere med de rette kompetencer.

Justitsministeriet er aktuelt i dialog med Naalakkersuisut om ovenstående problemstillinger. Der drøftes i den forbindelse bl.a., i hvilket omfang en lokal offerrådgivning i Grønland skal være til stede i de enkelte byer og bygder, hvor ofte en offerrådgivning skal være tilgængelig, samt hvordan de enkelte offerrådgivere konkret skal yde rådgivning, f.eks. om der skal gives mulighed for fysiske møder.

Justitsministeriet har endvidere rakt ud til relevante aktører i Grønland, hvis arbejde enten er baseret på frivillige rådgivere eller personer, som er ansat

til at yde personlig rådgivning og støtte til sårbare grupper, med henblik på at indhente relevante erfaringer til brug for den efterfølgende rekruttering.

Desuden har Justitsministeriet rakt ud til Offerrådgivningen i Danmark for at få et indblik i de danske offerrådgivningers rekrutteringsmetoder, herunder brugen af sociale medier til at engagere frivillige og sprede kendskabet til ordningen.

Derudover har Naalakkersuisut afsøgt mulighederne for et samarbejde gennem Tusaannga og Socialstyrelsens allerede etablerede tilbud, herunder med det kommende Nationale Terapi- og Rådgivningscenter, der efter planen skal åbne i 2025. Centret skal samle mange af de eksisterende rådgivningstilbud, så det bliver lettere for borgere at rette henvendelse til den rette instans, når de har brug for hjælp. Det formodes, at Tusaannga allerede i dag modtager henvendelser fra personer, der har været ofre for forbrydelser. Det anses dog ikke som realistisk blot at opkvalificere rådgiverne i Tusaannga til at kunne agere som offerrådgivere, da formålet med Tusaannga er at være en akutlinje, som besvarer de mest presserende henvendelser. Socialstyrelsen har understreget, at der i forvejen er pres på linjen, og derfor skal ikke-akutte henvendelser omdirigeres til andre støtteinstanser. Der er etableret kontakt omkring den fælles berøringsflade, men der er ikke tegnet en endelig model. Arbejdet pågår.

4.2. Uddannelse af frivillige rådgivere

I Danmark varetages opgaven med at uddanne de frivillige offerrådgivere af Offerrådgivningen i Danmark, jf. samarbejdsaftalen mellem Midt- og Vestjyllands Politi og Offerrådgivningen i Grønland.

Det er Justitsministeriets umiddelbare opfattelse, at frivillige rådgivere i Grønland på samme måde som i Danmark bør gennemføre en særlig grund- og efteruddannelse, der ruster dem til arbejdet. En sådan grund- og efteruddannelse bør give offerrådgiverne information om den relevante lovgivning på området, herunder reglerne om kriminalretssagens gang samt den forurettedes stilling og rettigheder, og om offentlige støttemuligheder til ofre for forbrydelser. Derudover bør uddannelsesforløbet ligeledes give offerrådgiverne en grundlæggende forståelse for ofrenes situation, samt kendskab til menneskers reaktion, når de udsættes for forbrydelser.

Der blev i september 2024 afholdt et møde mellem Justitsministeriet, Naalakkersuisut og Offerrådgivningen i Danmark med henblik på at kunne

drage nytte af de erfaringer, som blev gjort i forbindelse med etableringen af de danske offerrådgivninger.

Det skal drøftes nærmere med Rigspolitiet og Naalakkersuisut, hvordan uddannelsen mere konkret skal forestås, ligesom det skal drøftes nærmere med Offerrådgivningen i Danmark, om de eventuelt vil kunne bistå eller samarbejde om uddannelsen af lokale grønlandske rådgivere. Det skal i den forbindelse tages højde for, at der kan være sproglige udfordringer forbundet med uddannelsen af de frivillige offerrådgivere, hvis den foregår på dansk. Det bør således sikres, at også grønlandssprogede rådgivere har mulighed for at modtage undervisning, ligesom det i øvrigt må forventes, at størstedelen af målgruppen for offerrådgivning vil være interesseret i rådgivning på grønlandsk.

Derudover har Naalakkersuisut rettet henvendelse til Ilisimatusarfik for at afsøge et muligt samarbejde om uddannelsen af offerrådgiverne med deres nyoprettede diplommodul om sorgrådgivning. Modulet, som er tilknyttet de sundhedsfaglige professionsuddannelserne, er oprettet i samarbejde med Det Nationale Sorgcenter og har fokus på bl.a. kulturspecifikke sorgreaktioner. Dette anses som en kompetence, der efter Naalakkersuisuts og Justitsministeriets vurdering også vil være relevant i konteksten af offerrådgiveres uddannelse. Naalakkersuisut har oplyst, at hvis der udtrykkes interesse fra Ilisimatusarfik for at indgå et samarbejde om uddannelsen af offerrådgivere, vil der blive henvist til Justitsministeriet med henblik på at udarbejde en konkret plan.

4.3. Henvisningsmuligheder til relevante aktører i Grønland

Grønlands Politi har oplyst, at der ikke er systematisk adgang til psykologhjælp og advokatbistand i Grønland. Lokale rådgivere i Grønland vil derfor ikke kunne henvise borgerne til samme tilbud som i Danmark, herunder bl.a. på social- og sundhedsområdet.

Justitsministeriet har med bistand fra Naalakkersuisut afdækket, hvilke tilbud der er tilgængelige i Grønland, og som en lokal offerrådgivning vil kunne henvise til.

4.4. Opsummering

Som det fremgår ovenfor, pågår der aktuelt drøftelser mellem Justitsministeriet og Naalakkersuisut om den nærmere udformning af en offerrådgivning i Grønland, herunder hvordan det sikres, at

offerrådgivningen kan udvikles og forankres i det grønlandske samfund. Det overvejes i den forbindelse, hvordan en kommende offerrådgivning i Grønland kan spille sammen med øvrige relevante tilbud i Grønland. Justitsministeriet forventer, at disse drøftelser vil pågå de kommende måneder.

Når de konkrete rammer for en offerrådgivning i Grønland er endeligt fastlagt mellem Naalakkersuisut og Justitsministeriet, herunder i forhold til tilgængelighed og udbredelse, vil Justitsministeriet anmode Rigspolitiet om at igangsætte arbejdet med at etablere en lokal grønlandsk offerrådgivning. Der henvises i den forbindelse til Rigspolitiets udtalelse under pkt. 3 ovenfor, hvoraf det bl.a. fremgår, at Grønlands Politi vurderer, at man i løbet af 2025 vil kunne have fastlagt rammerne for en lokal offerrådgivning, herunder eventuel oprettelse af en lokal sekretariatsfunktion, samt have fundet egnede lokaler. Endvidere vil Grønlands Politi kunne have påbegyndt generel sparring med både lokale og danske aktører.

Justitsministeriet bestræber sig på, at arbejdet vil kunne påbegyndes i løbet af 2025. Den endelige drift af en lokal offerrådgivning vil dog være afhængig af, at der kan rekrutteres et passende antal frivillige rådgivere.